Tomasz Indeka

STP - Sterowanie procesami

Projekt 1, zadanie 15

Sprawozdanie

Transmitancja ciągła modelu: $G(s) = \frac{(s+1.5)(s+4.5)}{(s-7)(s+6)(s+8)}$, co po przekształceniu daje: G(s) =

1. Transmitancja dyskretna przy okresie próbkowania 0.25s i ekstrapolatorze zerowego rzędu:

$$G(z) = \frac{0.3888z^2 - 0.4140z + 0.0893}{z^3 - 6.1131z^2 + 2.0930z - 0.1738}$$
 Bieguny transmitancji ciągłej: $-8, -6,7$

 $s^3+7s^2-50s-336$

Zera transmitancji ciągłej: -1.5, -4.5

Bieguny transmitancji dyskretnej: 5.7546, 0.2231, 0.1353

Zera transmitancji dyskretnej: 0.7640, 0.3007

2. Po zastosowaniu pierwszej i drugiej metody bezpośredniej otrzymałem macierze A, B, C, D modelu; kolejno:

$$A1 = \begin{bmatrix} 6.1131 & -2.0930 & 0.1738 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}, B1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$C1 = \begin{bmatrix} 0.3888 & -0.4140 & 0.0893 \end{bmatrix}, D1 = 0$$

$$A2 = \begin{bmatrix} 6.1131 & 1 & 0 \\ -2.0930 & 0 & 1 \\ 0.1738 & 0 & 0 \end{bmatrix}, B2 = \begin{bmatrix} 0.3888 \\ -0.4140 \\ 0.0893 \end{bmatrix}$$

$$C2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}, D2 = 0$$

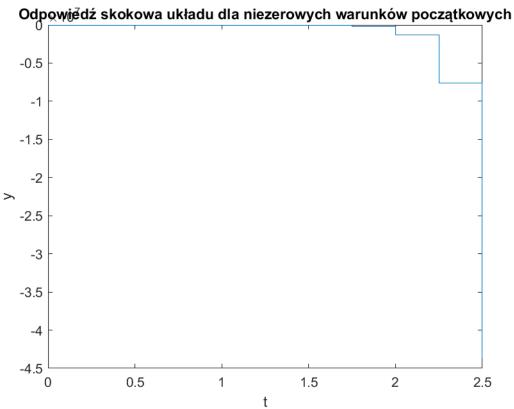
Struktura szczegółowa została przedstawiona w pliku: p2sim.slx

3. Do wykazania równoważności powyższych modeli dyskretnych wykorzystałem wzór na transmitancję: $G(z) = C(zI - A)^{-1}B + D$

Z obliczeń wykonanych w Matlabie jednoznacznie wynika, że obie transmitancje są równe i odpowiadają transmitancji obliczonej w pkt 1.

4. Z racji równoważności powyższych transmitancji do obliczeń wykorzystałem model transmitancji G1 zasymulowany w Simulinku

Warunki początkowe: $x_0 = [-2 \ 3 - 5]$

Warto zauważyć, że układ jest bardzo niestabilny co widać na bardzo szybkim wzroście/spadku już w kilka chwil po zmianie sygnału.

Transmitancja ciągła przedstawiałaby wykres o podobnej charakterystyce, lecz wzrost ten miałby charakter płynne, a nie schodkowy.

5. Sterowalność powyższego układu sprawdziłem przez obliczenie wyznacznika macierzy $\begin{bmatrix} B & AB & A^2B \end{bmatrix}$. Dla układów sterowalnych wyznacznik tej macierzy przyjmuje wartości różne od zera.

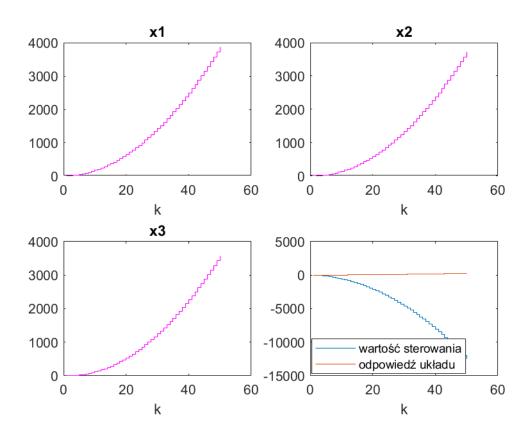
Obserwowalność powyższego układu sprawdziłem przez obliczenie wyznacznika macierzy

 $\begin{bmatrix} C \\ CA \\ CA^2 \end{bmatrix}.$ Dla układów obserwowalnych wyznacznik tej macierzy przyjmuje wartości różne od zera.

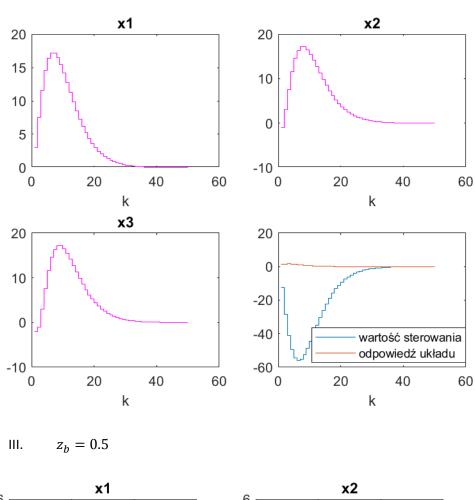
W założonym modelu rzędy obu macierzy były różne od zera co świadczy, że model jest sterowalny i obserwowalny.

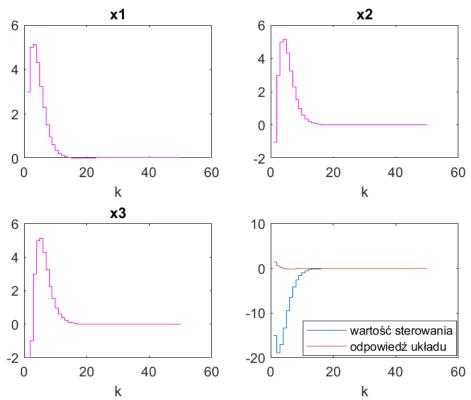
- 6. Wyznaczone regulatory przy zadanych warunkach początkowych zachowywały się następująco:
 - a) Układ z trzema takimi samymi biegunami rzeczywistymi:

I.
$$z_b = 1$$

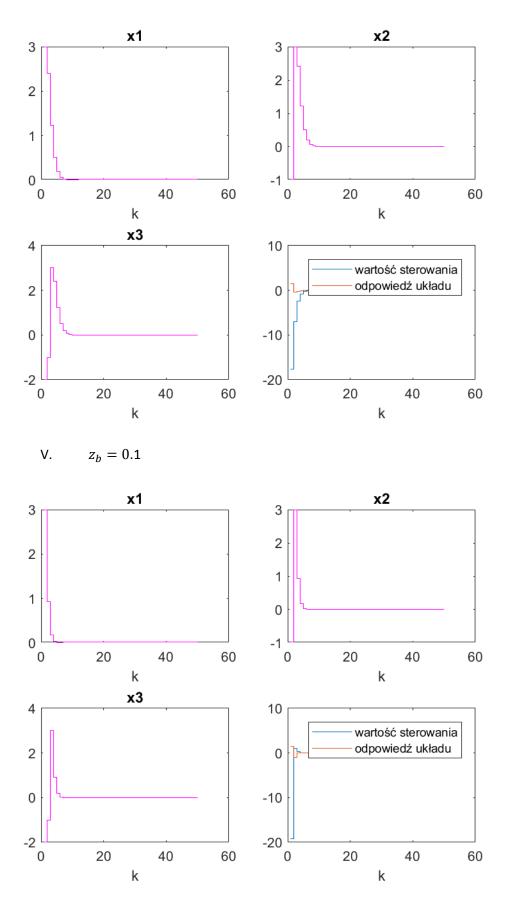

II.
$$z_b = 0.75$$

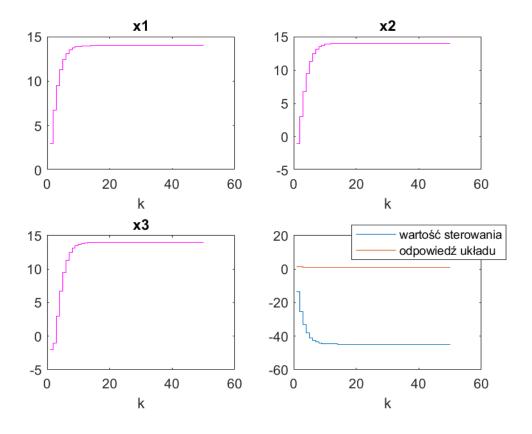

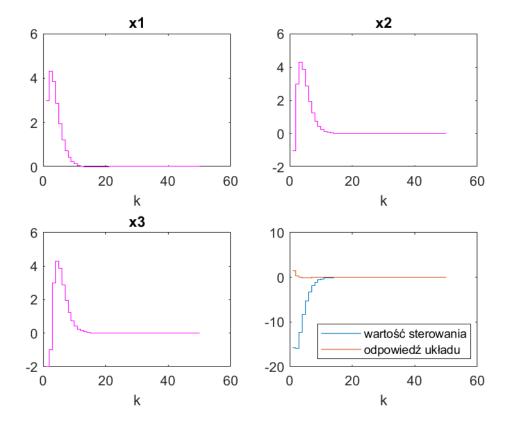
IV.
$$z_b = 0.25$$

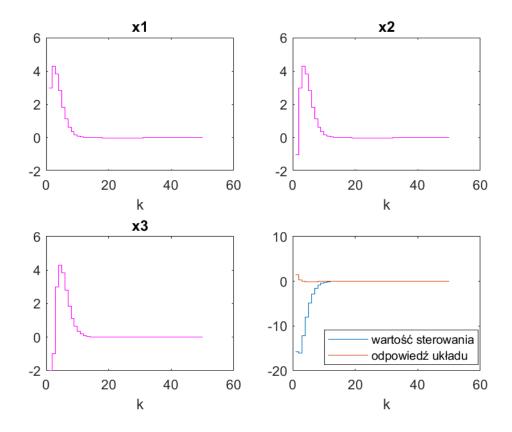
b) Układ z biegunem rzeczywistym i parą sprzężoną I. $z_{b1}=1,\ z_{b2}=0.5+0i, z_{b3}=0.5-0i$

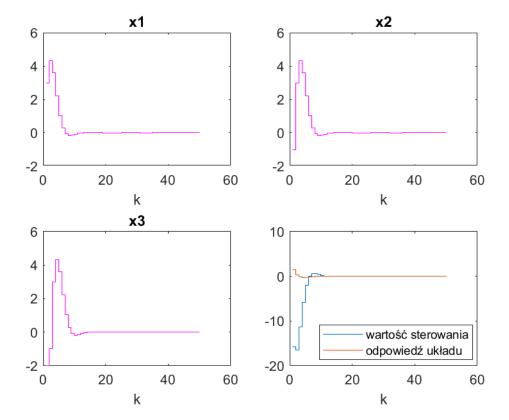
II. $z_{b1} = 0.3, \ z_{b2} = 0.5 + 0i, z_{b3} = 0.5 - 0i$

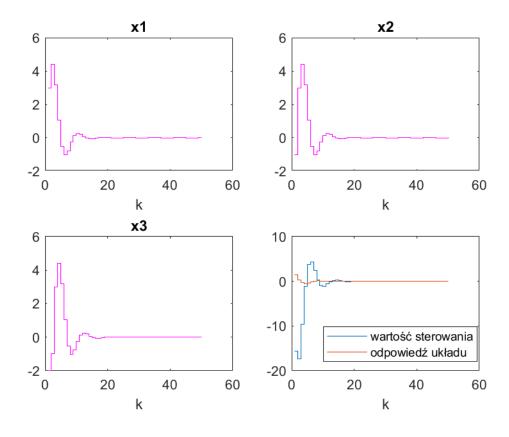
III.
$$z_{b1} = 0.3, \ z_{b2} = 0.5 + 0.1i, z_{b3} = 0.5 - 0.1i$$

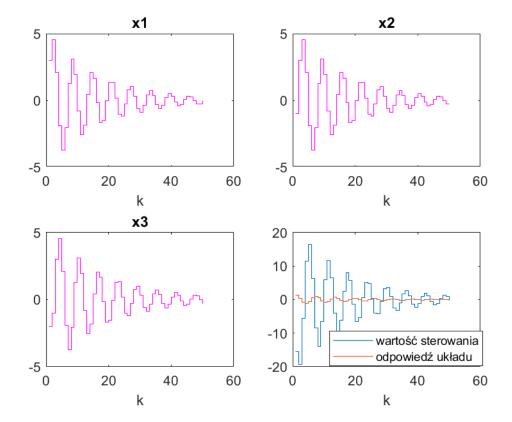
IV. $z_{b1} = 0.3$, $z_{b2} = 0.5 + 0.3i$, $z_{b3} = 0.5 - 0.3i$

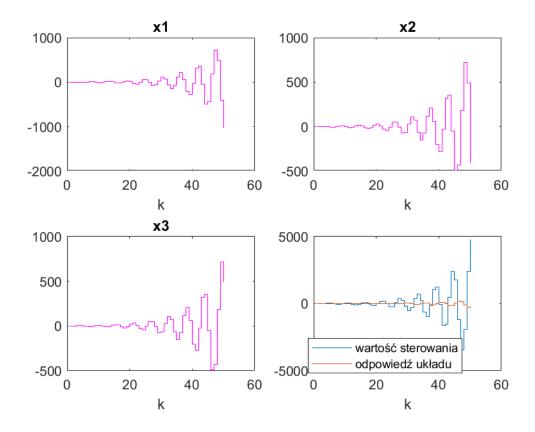
V.
$$z_{b1} = 0.3$$
, $z_{b2} = 0.5 + 0.5i$, $z_{b3} = 0.5 - 0.5i$

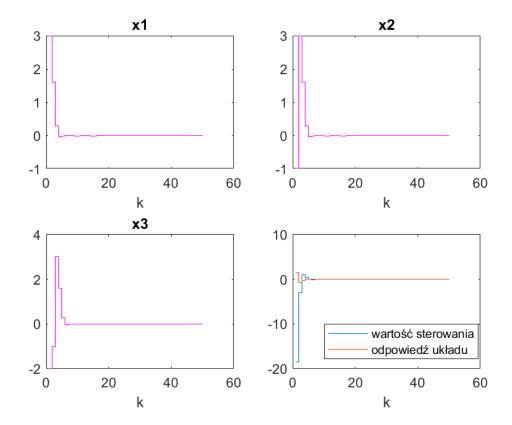
VI. $z_{b1} = 0.3$, $z_{b2} = 0.5 + 0.8i$, $z_{b3} = 0.5 - 0.8i$

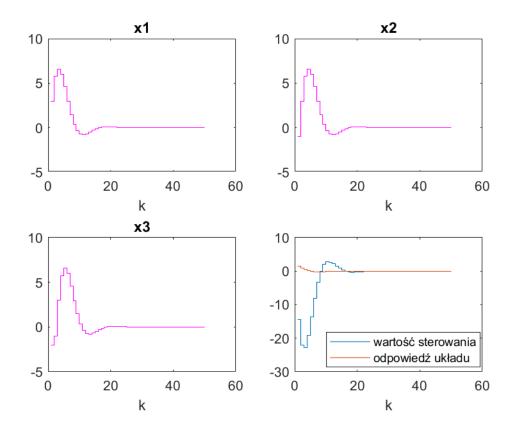
VII. $z_{b1} = 0.3$, $z_{b2} = 0.5 + i$, $z_{b3} = 0.5 - i$

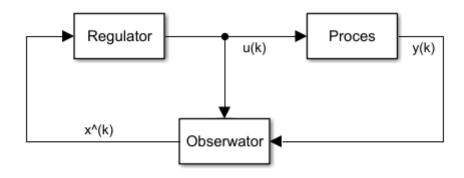
VIII. $z_{b1} = 0.3, \ z_{b2} = 0.1 + 0.3, z_{b3} = 0.1 - 0.3i$

IX. $z_{b1} = 0.3$, $z_{b2} = 0.7 + 0.3i$, $z_{b3} = 0.7 - 0.3i$

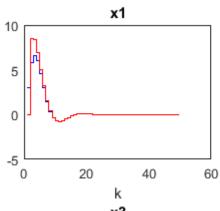

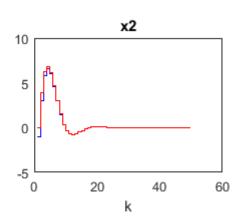
- 7. Według mnie najlepszym regulatorem z jednakowymi biegunami był regulator o $z_b=0.5$. W drugiej grupie najlepiej spisał się regulator o parametrach: $z_{b1}=0.3,\ z_{b2}=0.7+0.3i, z_{b3}=0.7-0.3i$ Wybrałem te regulatory ponieważ cechowały się one szybkim czasem stabilizacji i brakiem gwałtownych zmian sygnału sterującego
- 8. Ogólna struktura obserwatora przedstawia się następująco:

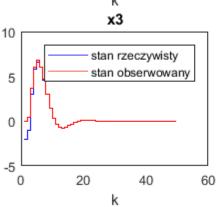

Szczegółowa natomiast została zaprezentowana w pliku: p8sim.slx Do symulacji założyłem warunki początkowe jak przy poprzednich symulacjach i biegunach: $z_{b1}=0.3,\ z_{b2}=0.7+0.3i, z_{b3}=0.7-0.3i.$ Bieguny obserwatora były równe $z_{b1}=0.3, z_{b2}=0.1, z_{b3}=0.5$, a warunek początkowy obserwatora był równy 0.

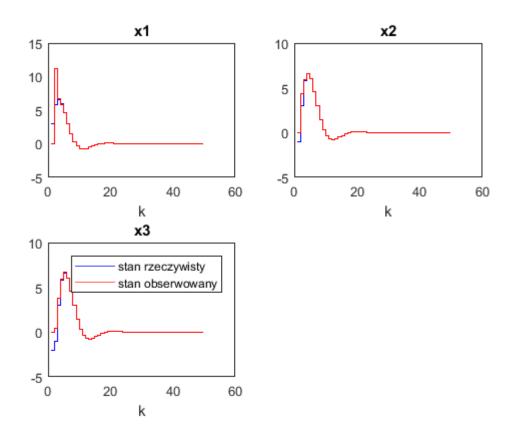
Dla takich danych wektor obserwatora wynosił: $L = \begin{bmatrix} 16.3008 \\ 2.7758 \\ 0.2685 \end{bmatrix}$, a model : $\hat{x}_1(k) = 6.1131 * \hat{x}_1(k-1) - 2.0930 * \hat{x}_2(k-1) + 0.1738 * \hat{x}_2(k-1) + u(k-1) + 16.3008(y(k-1) - C * \begin{bmatrix} \hat{x}_1(k-1) \\ \hat{x}_2(k-1) \\ \hat{x}_3(k-1) \end{bmatrix}$), $\hat{x}_2(k) = \hat{x}_1(k-1) + 2.7758(y(k-1) - C * \begin{bmatrix} \hat{x}_1(k-1) \\ \hat{x}_2(k-1) \\ \hat{x}_3(k-1) \end{bmatrix}$), $\hat{x}_3(k) = \hat{x}_2(k-1) + 0.2685(y(k-1) - C * \begin{bmatrix} \hat{x}_1(k-1) \\ \hat{x}_2(k-1) \\ \hat{x}_3(k-1) \end{bmatrix}$), $\hat{y}(k-1) = C * \begin{bmatrix} \hat{x}_1(k-1) \\ \hat{x}_2(k-1) \\ \hat{x}_3(k-1) \end{bmatrix}$,

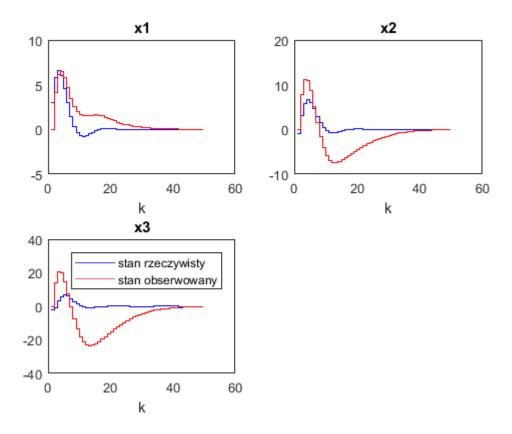

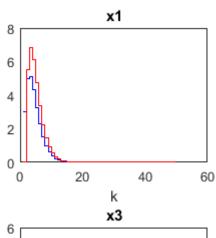
- 9. Działanie obserwatora można zauważyć na poniższych wykresach. Ważne jest też to, aby bieguny obserwatora NIE przyjmowały wartości 0.
 - a) Obserwator szybki ($z_o=0.1$) regulatora $z_{b1}=0.3$, $z_{b2}=0.7+0.3i$, $z_{b3}=0.7-0.3i$

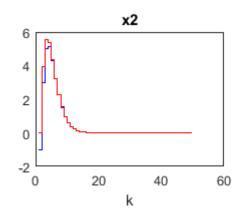

b) Obserwator wolny ($z_o=0.8$) regulatora $z_{b1}=0.3$, $z_{b2}=0.7+0.3i$, $z_{b3}=0.7-0.3i$

c) Obserwator szybki ($z_o=0.5$) regulatora $z_b=0.5$

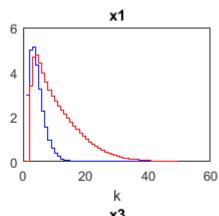

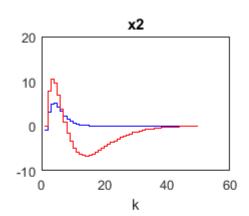

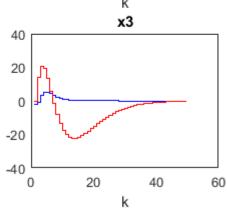
stan rzeczywisty
stan obserwowany

2
0
20
40
60
k

d) Obserwator wolny ($z_o=0.8$) regulatora $z_b=0.5$

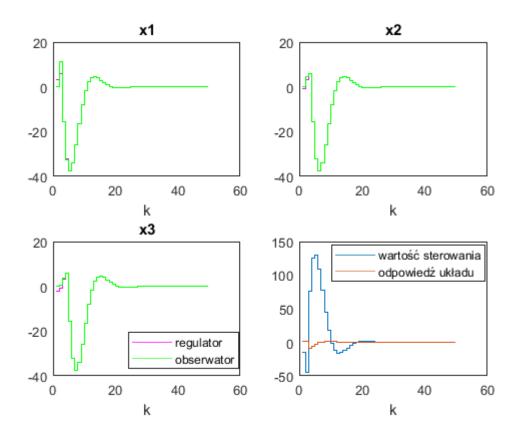

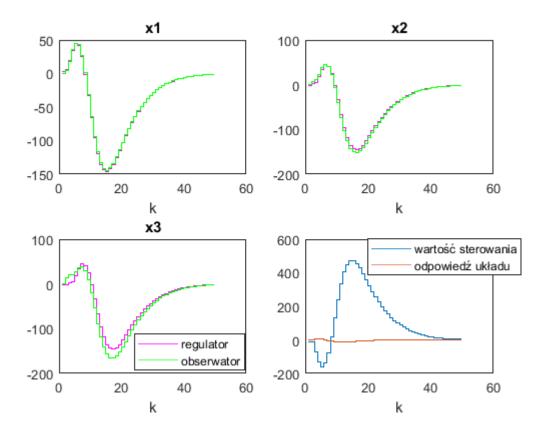

stan rzeczywisty
stan obserwowany

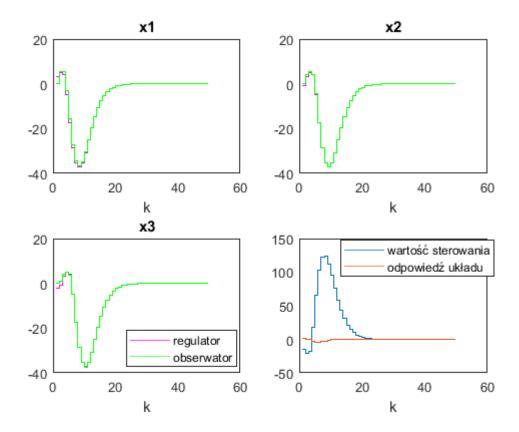
10. a) Obserwator szybki ($z_o=0.1$) regulatora $z_{b1}=0.3,\;z_{b2}=0.7+0.3i,z_{b3}=0.7-0.3i$

b) Obserwator wolny ($z_o=0.8$) regulatora $z_{b1}=0.3,\;z_{b2}=0.7+0.3i,z_{b3}=0.7-0.3i$

c) Obserwator szybki ($z_o=0.5$) regulatora $z_b=0.5$

d) Obserwator wolny ($z_o=0.8$) regulatora $z_b=0.5$

